

صحيفة المهدي عليه السلام

[373] در صحيفه مهدويه: 112 اين دعا را آورده اند. 16 - اين دعا را سيد در مهج الدعوات: 281، باسندش از علی بن حماد مصري، از حسين بن محمد علوی، از محمد بن علی علوی مصري ذکر می کند. علامه مجلسي اين دعا را در بحار 95: 266 از آن کتاب نقل می کند. همچنين کفعمي در بلد الامين: 393، وفيض در صحيفه مهدويه: 3 اين دعا را ذکر کرده اند. اين دعا را سيد بن طاووس در مهج الدعوات: 28 بسند ديگري آورده و گوید: اين دعا را در کتابي قديمي که کاتب آن حسين بن علی بن هند بوده و آنرا در شوال سال 396 نوشته است پيدا کردم، در آن چنين آمده: دعائي که امام زمان (عليه السلام) به مردی از شيعيانش که مورد ستم واقع شده بود آموخت و خداوند او را رهايی داد و دشمنی بقتل رسيد، حديث کرد مرا ابو علی احمد بن محمد بن حسين بن اسحاق بن جعفر بن محمد علوی عريضي، و او از محمد بن علی علوی حسيني مصري، که گفت: موضوع سختی برای پيش آمده - تا آخر حديث. علامه مجلسي در بحار 51: 307 ومحدث نوري در دار السلام 1: 302 اين دعا را نقل کرده اند. 17 - اين دعا را کفعمي در بلد الامين: 333، وفيض در صحيفه مهدويه ه: 31 نقل و آنرا به امام زمان (عليه السلام) منسوب کرده اند. همچنين سيد بن طاووس آنرا در مهج الدعوات 339 با سندش از محمد بن محمد قاضي آوی نقل کرده، و بحار 95: 378 و 53: 222 آنرا از اين کتاب ذکر کرده است. و نيز سيد اين دعا را با نقصان و زياده بسياری در مهج الدعوات: 342
